

У Ромасевому ростуть самі , тож і вродили там тільки . А Ромасеві закортіло .

Підійшов Ромась до і почав тихенько перелазити у сусідній садок до Петрика, де жовтіли груші.

Раптом зачепився за , а штанці дир-дир-р! – і розірвалися. Де не взявся Петрик, а в руках у нього соковита червонобока грушка.

– Ромасю,– каже Петрик,– хочеш, я тебе грушкою пригощу, а ти мене – яблуком?..

Сидить Ромась на , тримає Петрикову грушу та й думає: «І чому я так, як Петрик, не здогадався зробити?»

лавочці

садку

гвіздок

яблука

грушки

яблуні

тину

